V Poniedziałek okresu zwykłego

Tekst Ewangelii (*Mk* 6,53-56): Gdy się przeprawili, przypłynęli do ziemi Genezaret i przybili do brzegu. Skoro wysiedli z łodzi, zaraz Go poznano. Ludzie biegali po całej owej okolicy i zaczęli znosić na noszach chorych, tam gdzie, jak słyszeli, przebywa. I gdziekolwiek wchodził do wsi, do miast czy osad, kładli chorych na otwartych miejscach i prosili Go, żeby choć frędzli u Jego płaszcza mogli się dotknąć. A wszyscy, którzy się Go dotknęli, odzyskiwali zdrowie.

«A wszyscy, którzy si? Go dotkn?li [cho? fr?dzli u Jego p?aszcza] odzyskiwali zdrowie»

Fr. John GRIECO
(Chicago, Stany Zjednoczone)

Dzisiaj, w Ewangelii na dziś widzimy wspaniałą “moc kontaktu” z osobą Pana Naszego: «kładli chorych na otwartych miejscach i prosili Go, żeby choć frędzli u Jego płaszcza mogli się dotknąć. A wszyscy, którzy się Go dotknęli, odzyskiwali zdrowie» Mk 6,56. Najmniejszy kontakt fizyczny może zdziałać cuda dla tych, którzy zbliżają sie do Chrystusa z wiarą. Uzdrowicielska moc Jezusa bije z Jego miłującego serca z taką siłą, iż przechodzi nawet na Jego szaty. Tak chęć jak i Jego zdolność uzdrawiania są niewyczerpane i łatwo dostępne.

Dzisiejsze czytanie może nam pomóc w mytacji nad pytaniem jak przyjmujemy Pana Naszego w Świętej Komunii. Czy spożywamy Komunię z wiarą, iż ten kontakt z Chrystusem może zdziałać cuda w naszym życiu? To coś więcej niż dotknięcie «frędzli u płaszcza», bo my rzeczywiście przyjmujemy Ciało Chrystusa w nasze ciała. To coś więcej niż uzdrowienie nas z naszych chorób fizycznych, bo Komunia uzdrawia nasze dusze zapewniając im uczestnictwo w życiu Boga. Święty Ignacy Antiocheński właśnie tak pojmował Eucharystię jako «pokarm nieśmiertelności, lekarstwo pozwalające nam nie umierać, lecz żyć wiecznie w Jezusie Chrystusie».

Spożytkowanie tego “lekarstwa nieśmiertelności” polega na uleczeniu się z tego wszystkiego, co nas oddala od Boga i innych. Zostać uzdrowionym przez Chrystusa w Eucharystii, tym samym, oznacza przezwyciężyć nasze samolubstwo. Tak jak naucza Benedykt XVI, « Karmienie się Chrystusem prowadzi do tego, by los braci nie był nam obcy bądź obojętny (...) Duchowość eucharystyczna jest zatem prawdziwym antidotum na indywidualizm i egoizm, które często cechują życie codzienne, prowadzi do odkrycia bezinteresowności, zasadniczej wartości więzi międzyludzkich, począwszy od rodziny, i do poświęcania szczególnej uwagi rodzinom rozbitym».

Tak jak ci, którzy zostali uzdrowieni dotknąwszy Jego szat, my też możemy zostać uzdrowieni z naszego

egozimu i z naszego odseparowania od innych, poprzez przyjmowanie Naszego Pana z wiarą.

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

- «Chrystus jest dla nas wszystkim. Jeśli cuerpisz z powodu niesprawiedliwości, On jest sprawiedliwością; jeśli potrzebujesz pomocy, On daje moc; jeśli boisz się śmierci, On jest życiem; jeśli pragniesz nieba, On jest drogą; jeśli chodzisz w ciemności, On jest światłem» (Święty Ambroży z Mediolanu)

- «Bóg nie wycofał się po stworzeniu świata: On cały czas działa. Wciąż jest Stwórcą i zawsze ma możliwość "interwencji". Bóg pozostaje Bogiem!» (Benedykt XVI)

- «Chrystus wzywa swoich uczniów, by szli za Nim, niosąc z kolei własny krzyż. Idąc za Nim, uzyskują oni nowe spojrzenie na chorobę i chorych. Jezus wprowadza ich w swoje ubogie i poświęcone służbie życie oraz daje im udział we własnym posłaniu współczucia i uzdrawiania: (Mk 6, 12-13). (...)» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 1506)